

Svajonų
ROMANAI

SIDNĖJAUS
3
NUOTAKOS

KANDY
SHEPHERD

Tu - mano
gyvenimas

Knygute.lt

Kandy Shepherd

TU - MANO GYVENIMAS

Trijų knygų serija
“Sidnėjaus nuotakos”
Trečia knyga

Versta iš Kandy Shepherd,
The Bridesmaid's Baby Bump, 2016
© Kandy Shepherd, 2016

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Indrė Kairytė, vertimas iš anglų kalbos, 2017
© Ana Gorbatova, dizainas, 2018
© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka
© „Svajonių knygos“, 2018

ISBN 978-609-03-0371-9

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2018

1

Eliza Djun jautėsi tarsi pasakoje. Džeikas Marlou šokio ritmu suko ją po didžiulę žėrinčią pokylių salę viduramžių Europos pilyje. Pagal orkestro grojamas skambias melodijas šoko šimtai svečių. Muzikos fone vis pasigirsdavo ir vėl nutildavo smagūs pašnekesiai įvairiomis pasaulio kalbomis. Žėrintis krištolinis sietynas nušvietė prabangius svečių papuošalus ir visų vaivorykštės spalvų šilkinčius drabužius.

Eliza neturėjo brangių papuošalų. Bet jautėsi gana elegantiška – vilkėjo puošnią tamsiai mėlyną retro stiliaus suknelę, nusagstyta karo-liukais. Suknelės liemuo buvo siauras, o sijonas pūstas. Tamsūs Elizos plaukai buvo sutvirtinti žėrinčiu segtuku, kojas puošė blizgūs aukštakulniai bateliai. Džeikas vilkėjo puikų itališką smokingą.

Elizos viduje tarsi prabangaus šampano burbuliukai kilo jaudulys. Ji nerimavo ne dėl pasakiškos aplinkos, bet dėl Džeiko artumo. Jis buvo aukštas, žavus ir net gražesnis už princą, kurio vestuvėse jie dalyvavo. Džeikas sudomino Elizą pačią pirmą jų susitikimo akimirką.

Jų šokis buvo intymus tarsi bučiny. Eliza

puikiai jautė, kaip jų kūnai lietėsi: jo ranka tvirtai apglėbė jos liemenį, jos ranka ilsėjosi ant plataus jo peties, o šiurkštus Džeiko skruostas maloniai prigludo prie švelnaus jos veido. Eliza jautė Džeiko šilumą ir kvėpavo jo aromatu – aštriu, gaiviu ir labai vyrišku. Užsimerkusi ji mėgavosi svaiginančia Džeiko draugija. Aplink sukosi kitos poros, bet Eliza į jas nekreipė dėmesio – ji pasinėrė į jų dviejų šokio ritmą.

Eliza susipažino su Džeiku prieš dvejus metus vestuvėse, kurias Džeiko draugas ir verslo partneris Dominykas Hantas netikėtai surengė Elizos draugei Endei Niuman. Eliza šioje šventėje atliko vyriausiosios pamergės vaidmenį, Džeikas – vyriausiojo pabrolio. Jie iškart susidraugavo.

Po tos šventės jie susitiko tik kartą – verslo vakarėlyje, kuriame pusę vakaro praplepėjo. Eliza daug kartų mintyse išgyveno tą vakarą ir niekaip negalėjo Džeiko pamiršti. Jis buvo *kitoks* nei visi vyrai. O dabar jie dar kartą dalyvavo bendrų draugų vestuvėse kaip vyriausieji pabrolis ir pamergė.

Elizos verslo partnerė Džema Harper ką tik ištekėjo už Tristano, Montavijos princo ir sosto paveldėtojo. Šią popietę juodu su Džeiku sto-

vėdami prie altoriaus prieš kelis šimtmečius statytoje katedroje stebėjo, kaip jų draugai per didingą ceremoniją prisiekė vienas kitam meilę. O dabar šventė tęsiasi – vyko prabangus pobūvis.

Eliza privalėjo sušokti šokį su Tristanu, tada su Dominyku. Džeikas neslėpė nekantrumo, ir iškart, kai Eliza ir Dominykas baigė suktis šokių aikštelėje, pakvietė ją pašokti. Šventėje dalyvavo karališkos aplinkos žmonės ir aristokratai. Džema pašnibždomis papasakojo Elizai, kurie vyrai yra vieniši, tačiau jos tai nedomino – ji tenorėjo leisti laiką su Džeiku. Tai buvo pirmoji proga tą dieną pabūti su neišdildomą įspūdį padariusiu vyru dviese.

Eliza nejučiomis palaimingai atsiduso.

Džeikas kiek atsitraukė ir pažvelgė į ją. Elizai užėmė kvapą, kai ją stebinčiose žaliose akyse pasirodė šypsenos šešėlis. Džeikas buvo labai gražus, panašus į aktorį ar modelį – šviesūs plaukai buvo žaismingai sujaukti, skruostikauliai išsišovę, šypsena ryški. Nors Džeikas patraukė daugybės netoliese šokančių moterų žvilgsnius, jis nekreipė į juos dėmesio.

– Smagiai leidi laiką? – pasiteiravo jis.

Išgirdusi sodrų, tvirtą jo balsą Eliza net su-

drebėjo.

- Nežinau, ar „smagu“ yra tinkamas žodis apibūdinti tokiai įspūdingai šventei. Noriu pasitrinti akis, kad įsitikinčiau, jog nesapnuoju, - Eliza prabilo kiek garsiau, bijodama, kad žodžių neužgožtų muzika.

- Tikrai nuostabu, tiesa? Tokia perdėta karališkų vestuvių prabanga... Tai patirti garbė tenka ne kiekvienam paprastam vyrukui iš Australijos.

„Tu - ne visai paprastas vyrukas“, - pamanė Eliza, bet susivaldė to nepasakiusi garsiai. Trisdešimt dvejų metų Džeikas vadovavo technologinių sprendimų firmai. Milijonieriumi jis tapo dar neturėdamas trisdešimties. Tikriausiai suorganizavęs tokį renginį jis banko sąskaitoje nepastebėtų didelių nuostolių. Bet, nors Džeikas ir buvo labai turtingas, nuostabiai protingas ir pribloškiančiai puikios išvaizdos, abu kartus, kai Eliza buvo su juo susitikusi, jis elgėsi itin paprastai.

- Užaugau avių fermoje toli į vakarus nuo Naujojo Pietų Velso, - pasakojo Eliza. - Ten vestuves dažniausiai švęsdavome surengdami šokius daržinėje. Man, kaimo mergaitei, čia viskas tarsi iš pasakos. Tokias menes anksčiau regėjau tik muziejuje.

- Man tu panašesnė į rafinuotą miestietę, garsiausios renginių organizavimo firmos Sidnėjuje vadovę, - jis prisimerkė ir toliau tyrinėjo Elizos veidą. - Tu - pati šaunčiausia „Vakarėlių karalienių“ narė, - tai sakydamas Džeikas prikimo.

- Ačiū, - padėkojo Eliza. Ji didžiavosi Džeiko pagyrimu, bet tikėjosi, kad nuo jo neišraus. - Bet aš ne vadovė. Endė, Džema ir aš vadovaujame „Vakarėlių karalienėms“ lygiomis teisėmis.

Eliza buvo administracijos vadovė, Endė rūpinosi kūrybiniais sprendimais, o Džema - maistu.

- Jos sumanios, bet tu - verslo smegenys, - tvirtino Džeikas. - Tuo negalima nė abejoti.

- Turbūt, - sutiko Eliza.

Eliza neperdėdama galėjo teigti, jog „Vakarėlių karalienėms“ taip gerai sekėsi dėl jos puikaus finansų planavimo. Šis verslas Elizai buvo tarsi vaikas. Kai įmonė prieš trejus metus pradėjo veiklą, ji atidavė jam visą savo gyvenimą.

- Tristanas pasakojo, kad Džema vestuves suorganizavo pati, - tarė Džeikas. - Su nuotoline tavo ir Endės pagalba.

- Tiesa, - patvirtino Eliza.

Džeikas - „paprastas vyrukas iš Australijos“

- buvo geras princo draugas. Jis Elizai pasakojo, jog jie susipažino prieš daugelį metų slidinėdami Montavijos kalnuose.

- Pasirodo, dvariškiai buvo apstulbę, kad ji drįso sulaužyti tradicijas.

- Tačiau tik pažiūrėk, kokia puiki ši šventė. Dar viena „Vakarėlių karalienių“ sėkmė. Mano draugė tapo princese, sosto paveldėtoja, - vis dar negalėdama tuo patikėti Eliza papurtė galvą. - Vieną dieną ji taps tikra karaliene. Nors iš tiesų Džemai nerūpi karališka prabanga. Jai svarbiausia būti su Tristanu. Ji tokia laiminga, taip smarkiai įsimylėjusi.

Elizos balse pasigirdo svajingos gaidelės. Jai dar niekada neteko patirti tokios laimės. Žinoma, seniau ji ieškojo tokios amžinos meilės, kokią rado jos draugės. Bet pasirodė, kad ją rasti nelengva. Taip sunku, jog sulaukusi dvidešimt devynerių ji nustojo tikėtis, kad jai pasiseks. Praeityje ji paliko nenusisekusią santuoką ir visiškai nesėkmingus pasimatymus, į kuriuos vaikščiojo po skyrybų. Eliza tikrai netekės dar kartą. Nerizikuos vėl pakliūti į valdingo vyro nagus - toks buvo ne tik jos buvęs vyras, bet ir tėtis. Eliza mieliau leido laiką

viena, nors kartais ir pasijusdavo vieniša.

- Tristanas taip pat laimingas, - patvirtino Džeikas. - Jis man dėkingas už tai, kad supažindinau jį su žmona.

Kai sosto paveldėtojai Tristanui reikėjo suorganizuoti oficialų renginį Sidnėjuje, Džeikas parekomendavo „Vakarėlių karalienės“. Tristanas iš pradžių neatskleidė tikrosios savo tapatybės. Jis ir Džema bumt ir vienas kitą įsimylėjo. Po jų suorganizuoto renginio „Vakarėlių karalienės“ garsiai aptarinėjo visuose laikraščiuose. Eliza bus Džeikui amžinai dėkinga už tai, kad jis parekomendavo ją įmonę Tristanui.

Džeikas pažvelgė Elizai į akis.

- Bet nerimauji, kaip naujosios Džemos pareigos paveiks tavo verslą, tiesa?

- Iš kur tai žinai? - nustebo Eliza, ir jos kaktoje išryškėjo raukšlė.

- Verslininkas atpažįsta kito verslininko kūno kalbą, - paaiškino Džeikas. - Supratau iš to, kaip susiraukei, kai paminėjau Džemos vardą.

- Nemaniau, kad esu kaip atvira knyga, - nustebo Eliza ir susivokė, kad vėl susiraukė. - Taip, pripažįstu, kad esu susirūpinusi. Džema nori ir toliau neapleisti verslo, bet nežinau, kaip ji dirbs būdama už penkiolikos tūkstančių

kilometrų nuo mūsų būstinės, – Eliza apsižvalgė. – Ji persikėlė į kitą pasaulį ir turės perprasti daugybę karališkų pareigų.

Eliza žinojo, kad būtent jai teks išspręsti šią problemą. Endė ir Džema buvo menininkės. Ji – dėl visų rūpesčių besijaudinanti planuotoja. Draugės erzino Elizą, kad ji yra kontrolės maniakė, ir perspėdavo, kai ji elgdavosi pernelyg valdingai. Trys „Vakarėlių karalienės“ puikiai viena kitą papildė.

Džeikas tvirčiau apglėbė Elizos liemenį.

– Neleisk rūpesčiams gadinti šio vakaro. Tikrai nenorėčiau, kad jie pakenktų.

Džeiko balsas buvo sodrus, stiprus, ir Elizos kūnu vėl nuslinko drebulys.

– Tu teisus. Noriu mėgautis kiekviena šio vakaro akimirka, – sutiko Eliza.

Kiekviena su juo praleista akimirka. Kai Džeikas tvirčiau ją prisitraukė prie savęs kitam šokiui, Eliza palaimingai užsimerkė. Ji niekada nė nesapnavo, kad sutiks tokį vyrą.

Štrauso valsas baigėsi.

– Dar šampano? – pasiūlė Džeikas. – Galėtu-me išgerti jį terasoje.

– Nuostabus pasiūlymas, – Elizos širdis smarkiau suplakė pagalvojus, kad liks dviese

su Džeiku.

Uždara terasa buvo tokio pat ilgio, kaip ir pokylių salė. Pro plačius arkinius terasos langus buvo matyti nuo pilies sklindančių šviesų nušviesti sodai ir ežeras, virš kurio aukštai danguje žėrėjo pilnatis. Už ežero į dangų kilo kalnai snieguotomis viršūnėmis. Prie blyškios mėnulio šviesos buvo matyti tik vaiduokliški kalnų viršūnių siluetai.

Montavijos ore tvyrojo spalio šaltukas. Džei-
kui atrodė gana natūralu apglėbti Elizą jiems
grožintis vaizdu. Ji džiaugėsi Džeiko šiluma ir
mėgavosi jo prisilietimais. Eliza atsirėmė į tvirtą
Džeiko kūną. Regis, po smokingu slėpėsi
vien raumenys.

- Ši vieta tarsi netikra, - pagarbiai sušnibždėjo
Eliza.

- Pasakiška tikraja to žodžio prasme, - sutiko
Džeikas.

Eliza lėtai gurkštelėjo šampano. Ji buvo vyno
ekspertė ir žinojo, kad šįvakar patiektas senas
putojantis vynas yra brangiausias pasaulyje.
Kiekvienas gėrimo burbuliukas kainuoja astro-
nominius pinigus. Eliza konsultavo Džemą su-
darinėjant vestuvinių gėrimų sąrašą. Tačiau
dabar Eliza buvo taip pakerėta Džeiko, kad

nežinojo, ką geria. Taurėje galėjo būti citrininis limonadas, ir ji vis tiek nebūtų pastebėjusi skirtumo.

Džeikas paėmė taurę Elizai iš rankų ir padėjo ant netoliese stovinčio antikvarinio staliuko. Tada apsuko Elizą veidu į save. Džeikas buvo aukštas – Eliza spėjo, kad jo ūgis beveik siekė du metrus, tad ji apsidžiaugė, kad avi batelius tokiais aukštais kulnais. Eliza nenorėjo jaustis prastesnė už vyrą – net už šį vyrą.

– Visą dieną troškau likti su tavimi dviese, – prisipažino Džeikas.

– Aš taip pat, – atsakė Eliza, stengdamasi suvaldyti drebulį balse.

Dviese? Eliza buvo apsistojusi pilyje, prabangiuose svečiams skirtuose apartamentuose. Ten jie galėtų netrukdomi pabūti dviese. Turbūt ir Džeikas apsistojęs panašiuose kambariuose.

Džeikas ilgai žvelgė į Elizą. Jis buvo taip arti, kad ji savo plaukuose pajuto Džeiko kvėpavimą. Jo akys tarsį įgijo tamsesnį žalią atspalvį, nei įprastai. *Jis ją pabučiuos.* Elizos lūpos prasivėrė laukdamos Džeiko prisilietimo, ji palinko artyn. Šią akimirką ji nieko taip netroško kaip sulaukti Džeiko Marlou bučinio.

Tačiau ji sudvejojo. Viena tema viską gadino tarsi nuodingas obuolys pasakoje. Tomis re-tomis akimirkomis, kai jie šiandien likdavo dviese, jie vengė vienos pokalbių temos. Vis dėlto būtina apie tai pasišnekėti.

Sutelkusi didžiules valios pastangas Eliza žingtelėjo atgal, sukryžiuo rankas ant krūtinės ir giliai įkvėpė.

- Džeikai, ar kas nors pasikeitė nuo to laiko, kai šnekėjomės per Tristano vakarėlį Sidnėjuje? Ar tu jau išsiskyres?

Džeikas atsakė ne iš karto, ir Elizos širdis nusirito į žėrinčiais bateliais apautus kulnus.

- Atsakymas į pirmą klausimą: taip. Skyrybų formalumai tvarkomi labai intensyviai. Tačiau atsakydamas į tavo antrą klausimą turiu pasakyti ne, aš dar neišsiskyres. Vis dar laikiu galutinių dokumentų.

- Ak, - tik tiek išspaudė Eliza, nes ją užplūdo nusivylimas. - Aš maniau...

- Manei, kad dabar jau būsiu laisvas? - gergždžiančiu balsu sakinį pabaigė Džeikas.

Eliza linktelėjo galva ir pakramtė lūpą. Jie abu tiek daug nutylėjo. Geriau neaptarinėti galimybių....